

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512213491
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2512213491.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, S. G., o zaplatenie 464,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, zo dňa 25. septembra 2014, č.k. 5C/24/2013-39, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal na odporcovi zaplatenia sumy 464,24 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 400,05 eur od 15.12.2009 do zaplatenia. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť GE Capital Multiservis, k.s., Bratislava uzavrel prostredníctvom svojho obchodného zástupcu s odporcom dňa 17.04.2004 zmluvu o úvere, č. 1013843474. Z jej obsahu vyplýva, že mala formulárový charakter a odporca žiadal o poskytnutie úveru za účelom kúpy spotrebného tovaru. V časti formulára označenej ako zmluva o úvere a o vydaní a používaní platobnej karty sa uvádza, že odporca uhradil priamou platbou vo výške 46,44 časť kúpnej ceny tovaru a v ostatnom rozsahu bola kúpna cena hradená z poskytnutého úveru vo výške 511,19 eur. Vzhľadom na to, že odporca svoj záväzok splácať úver splnil, bola mu vydaná úverová karta a poskytnutý úverový rámec vo výške 906,92 eur. Následne odporca v súlade s bodom 8.4 obchodných podmienok postupne požiadal o poskytnutie revolvingového úveru predložením úverovej karty. Odporca vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 906,92 eur, pričom zaplatil sumu 895,01 eur. Finančné prostriedky odporca čerpal v období od 04.09.2004 do 22.12.2005, kedy uskutočnil posledný nákup kartou. Lisom zo dňa 14.12.2009 navrhovateľ spoločne so spoločnosťou GE Money, a.s., ktorá nadobudla pohľadávku od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 01.04.2006 oznámili odporcovi postúpenie pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere na navrhovateľa. Dňa 07.08.2011 podpísali navrhovateľ s odporcom dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach pozostávajúcej z dlžnej istiny 400,05 eur, z ostatného príslušenstva vo výške 37,64 eur, úroku z omeškania vo výške 36,5% zo sumy 400,05 eur od 08.01.2010 a nákladov na inkasné konanie vo výške 26,55 eur a to v mesačných splátkach v počte 12 po 65 eur. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 4,5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 544 ods. 1,2, § 37 ods. 1, § 39, § 43a ods. 1 O.z.. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je vzťahom spotrebiteľským. Z predloženého

formulára označeného ako zmluva o úvere súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá individuálne špecifikovaná zmluva o úvere s jednorazovým čerpaním, ktorým odporca financoval nákup spotrebného tovaru. Súčasťou formulára bolo tiež právnym predchodcom navrhovateľa vopred naformulované zmluvné dojednanie uvedené drobným písmom v závere lícnej strany formulára, na základe ktorého podpisom úverovej zmluvy jej účastníci zároveň uzatvárajú zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty (revolvingovú zmluvu). Podpis vyjadrujúci vôľu odporcu uzavrieť úverovú zmluvu znamenal zároveň aj jeho formálny súhlas so zmluvným dojednaním týkajúcim sa zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, ktoré vzhľadom na štandardizovaný typ zmluvy nebolo v jeho možnostiach ovplyvniť. Takýto prístup v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch keď dodávateľ vnucuje spotrebiteľovi iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom čase vo sfére jeho záujmu je nekalou obchodnou praktikou, ktorá sa prieči dobrým mravom, v dôsledku čoho je v zmysle § 39 O.z. takýto právny úkon neplatný. Záver o neplatnosti právneho úkonu odporcu, ktorý mal podpisom vyjadriť svoju vôľu uzavrieť s právnym predchodcom navrhovateľa okrem úverovej zmluvy i zmluvu o revolvingovom úvere možno tiež vyvodzovať z rozporu s ustanoveniami § 37 ods. 1 a § 43a ods. 1 O.z.. Navyše súd poukázal na to, že zmluvné dojednanie o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere ako aj z nej vyplývajúce práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré boli upravené v obchodných podmienkach sú všeobecné a neurčité, čo je v rozpore s § 37 ods. 1 O.z. a zároveň tieto dojednania neobsahujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje pre platnosť zmluvy o úvere písomnú formu, pre dodržanie ktorej sa vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby. Dojednanie o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere obsiahnuté v úverovej zmluve zo dňa 17.04.2004 je neplatné, v dôsledku čoho potom nie je daná podmienka písomnej formy zmluvy. Skutočnosť, že k zavŕšeniu vzniku zmluvy došlo na základe konkludentného prejavu odporcu potvrdil i sám navrhovateľ v doplnení návrhu zo dňa 19.02.2014. Na uvedenom závere nič nemení ani tá skutočnosť, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere došlo k vzájomnému plneniu medzi účastníkmi. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že odporca plnením navrhovateľa získal majetkový prospech na základe neplatného právneho úkonu, preto posudzoval nároky uplatnené v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasledujúce O.z. o bezdôvodnom obohatení. Ďalej súd prvého stupňa v predmetnej veci postupoval v súlade s ustanovením § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ex offio skúmal premlčanie daného nároku, ktorý právne posúdil podľa §§ 100 ods. 1 veta práv, 101, 102, 107 a § 111 Občianskeho zákonníka. Zo skutkového stavu opísaného navrhovateľom a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že odporca čerpal peňažné prostriedky v období od 04.09.2004 do 22.12.2005, pričom je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa už ku dňu 22.12.2005 vedel o tom, že odporca sa na jeho úkor obohatil a bol mu známy aj rozsah tohto obohatenia. Odporca bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr listom zo dňa 14.12.2009 (oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo odporcovi odoslané dňa 26.01.2010) a preto má za to, že dlh odporcu z titulu bezdôvodného obohatenia sa stal splatným prvým dňom po tejto výzve navrhovateľa na plnenie. Návrh na začatie konania bol súdu doručený až dňa 06.11.2012 teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Zároveň súd dodáva, že pri posudzovaní uplatneného nároku neprihliadal na dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a to pre jej absolútnu neplatnosť. Tento dokument majúci charakter formulárovej zmluvy, obsah ktorej spotrebiteľa nemôžu ovplyvniť obsahuje okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach (význam ktorého je dlžníkom zvyčajne pri jej podpise prezentovaný a ktorý v zásade spadá do sféry záujmu spotrebiteľa) aj pre spotrebiteľov zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, ktorý dlžníkom na rozdiel od dohody o splátkach už výslovne interpretovaný nie je. Súd dohodu vyhodnotil ako neplatný právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom. Súd prvého stupňa preto, keďže navrhovateľ uplatnil právo voči odporcovi na vydanie plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia na súde až po uplynutí premlčacej doby návrh v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže túto si neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v predmetnej veci sa jedná o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom a pri premlčaní je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a to štvorročnú premlčaciu dobu. Vyhodnotenie dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach takisto považuje za nesprávne. Dohodou došlo k platnému uznaniu dlhu. Má za to, že právo navrhovateľa premlčané nie je a pokiaľ sa týka aplikácie § 5b ZoOS tak touto dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu, aplikovaním tohto paragrafu súd porušil zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR a je tu tiež reálna hrozba, že súd by

tak spôsobil navrhovateľovi škodu . Nakoľko zastáva názor, že právo navrhovateľa premlčané podľa Obchodného zákonníka nie je, navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu v plnom rozsahu vyhovieť, s tým, že si uplatňuje trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. , zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 5C/24/2013 je určenie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 464,24 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 400,05 eur od 15.12.2009 do zaplatenia.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý z dôvodu premlčania nároku.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové, relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. K odvolacím dôvodom odvolací súd dodáva len toľko, že súd prvého stupňa správne posúdil predmetný vzťah medzi účastníkmi ako vzťah spotrebiteľský, správne preto naň aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Správne skonštatoval neplatnosť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a následne nárok posúdil ako bezdôvodné obohatenie, správne postupoval aj keď aplikoval ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v dôsledku čoho tak správne posúdil premlčanie nároku, keď premlčanie posudzoval podľa Občianskeho zákonníka a správne skonštatoval, že nárok navrhovateľa je premlčaný.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. az použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, keďže túto si neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.